

γουςιν οί μὲν κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ὅτι πέντε, οἱ δὲ κατὰ τὸ τῆ Ρέα πάνθ' ὑ-
πουργεῖν, ὅτι καὶ οἱ τῆς χειρὸς δάκτυλοι τεγνύται τε καὶ πάντων ἐρ-
γᾶται».

- 7) Preller : Griech. Mythol. κτλ. I. σ. 543.
- 8) Παρὰ Σχολ. Ἀπολλων. I, 1129.
- 9) 10, 473.
- 10) Στρ. 10, 573. «Σοφοκλῆς δὲ οἶεται πέντε τοὺς πρώτους ἄρσενας γενέσθαι, οἱ σίδηρόν τε ἔξευρον καὶ εἰργάσαντο ποῦτοι καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν πρὸς τὸν βίον χρησίμων, πέντε δὲ καὶ τὰς ἀδελφὰς τούτων». Πρβλ. Σοφοκλ. Ἀπόπ. 336.
- 11) Σχολ. Ἀπολλων. I, 1129. Μ. Ἑτυμολ. «Ἰδαίσι». Preller, Myth. σ. 544.
- 12) Preller : Griech. Mythol. I. σ. 544.
- 13) Πρβλ. παρ' Ἡσυχίω «Κελμάς=θέρμη».
- 14) Δαμνιμενεὺς ἐκ τοῦ δαυναῖο καὶ δάμνημι, ἐπικ. τύπ. τοῦ δαμά-
ξω. ἴδ. Ἱ. Πανταζίδου : Λεξικὸν Ὀμηρικόν. Ἀθην. 1874, σ. 148. Ἐβρ. Ἀλχηστis 980 «τὸν ἐν Χαλύβεις δαμάζεις σὺ βία σίδηρον». Πρβλ. καὶ τὸν Στωϊκ. Κορνοῦτον «περὶ τῆς τῶν θεῶν φύσεως»: 19 «τῆ τοῦ πυρὸς δυνάμει ὁ σίδηρος καὶ ὁ χαλκὸς δαμάζεται».
- 15) Παρὰ Σχ. Ἀπολ. I, 1129.
- 16) O Overbeck : Geschichte der griech. Plastik : Leipzig 1884 I. σ. 25, δι' ὅτων λέγει φαίνεται ἀποδεδόμενος τὸ ἐπίθετον «εὐ-
χειρ ἢ εὐπάλαμος» εἰς ἄλλους τεγνύτας ἀναφερόμενον.
- 17) Geschichte der gr. Plastik : σ. 25.
- 18) Στρ. 10, 473 «πάντες δὲ καὶ γόητας ὑπειλήφασι τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους» πρβλ. καὶ Πλουτ. Νομ. 15. «δυνάμει δὲ φαρμάκων καὶ δει-
νότητι τῆς περὶ τὰ θεῖα γοητείας λίγονται ταῦτὰ τοῖς ὕψ' Ἑλλήνων προ-
σαγορευθεῖσιν Ἰδαίοις Δακτύλοις σοφίζομενοι (ὁ Πίικας καὶ ὁ Φαῦνος)».
- 19) Πλουτ. περὶ Μουσ. Σχ. ἴδ. 22, 391. Lobbeck Ἀγλαοφών 1162.
- 20) Δισδ. 5, 64. Κλημ. Ἀλεξ. Στρωμ. 1, σ. 362 P.
- 21) Engel : Kypros I. σ. 194, ἐφεξῆς.

Π. Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ δ. φ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

— Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὰς ἀνασκευὰς τῶν Δελφῶν ἄς ἀνεδέξατο, ὡς γνωστὸν, ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, ἐξακολουθοῦσιν ἀπὸ ἡμερῶν.

— Ἐν Χάμπτων Φώλες τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμε-
ρικῆς ἀπέβησε κατ' ἀτάς εἰς τῶν ἐσχωτέρων ἀνδρῶν τῆς Ἀμερικῆς ὁ
Ψωάννης Χουίττιερ, ὁ ὁποῖος, ἐξαιρουμένον τοῦ Λοκαφέλω, ἦν ὁδη-
μοτικώτατος τῶν ποιητῶν τοῦ Νέου Κόσμου. Τὰς ποιήσεις αὐτοῦ, ἀπει-
κόνημα τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, διακρίνουσιν εἰλικρίνεια, ἀπλότης καὶ
γενναϊότης φρονήματος.

Ἐν τῷ Ἀσπαι Ἀθηνῶν ἢ ἐν Παιρσιῶσι τὰς διακριτὰς ποιούμε-
νος κ. Δημ. Βικέλας, ὁ γνωστὸς λόγιος, ἐκτενήθῃ ἐδημοσίευσε καὶ ἐμβρι-
θῆ κρίσιν περὶ τοῦ οὐ πρὸ πολλοῦ ἐκδομένου ἱστορικοῦ συγγραμματος
τοῦ σέρβου διπλωμάτου Mijatovich. Ὁ κ. Βικέλας ἰδίᾳ πραγματευό-
μενος περὶ τῶν ἱστορικῶν γεγονότων τῶν μέσων τοῦ 19 αἰῶνος κατα-
δείκνυσιν ὅσα παρὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ γραψάντων ἤρυστο ὁ σέρβος συγγρα-
φεὺς καὶ παρατηρεῖ ὅτι οὗτος δὲν εἶχεν ὕψ' ὄψιν τὸν ἀείμνηστον Πα-
σπάτην.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι ἐδημοσιεύθη ἀνάλυσις τοῦ βιβλίου τοῦ
von Meling (ὅστις καθά φέρεται εἶναι συγγενῆς τοῦ κ. Μ. Παπαρρη-
γοπούλου) «Griechenland in unsern Tagen».

Ἠλὴν τοῦ ἐν Μιλάνου λίαν ἐνδιαφέροντος φιλολογικοῦ συνεδρίου,
ἐν Βρυξέλλαις ἐποιήσατο ἐναρξῆν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τῇ 2)14 7)θρίου
ἑτεροῦ συνεδρίου διεθνεῶς τῆς γυναικαλογίας ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν
Ἀκαδημειῶν. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ὁ ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς γεωργίας
καὶ τῶν δημοσίων ἔργων κ. de Bruyn προσεφώνησε τῷ συνεδρίῳ καὶ
ἠγγεῖλεν ὅτι κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίαν ἐπισκεφθήσεται αὐτὸ ὁ

βασιλεὺς. Ὁ κ. Rean ἐξέφρασε τὴν ζωηρὰν συμπάθειαν, ἣν οἱ γάλλοι
ἀντιπρόσωποι εὐρίσκουσιν ἐν Βελγικῇ. Μετὰ τὴν συνεδρίαν ὁ ὑπουργὸς
ἤνοιξε τὴν τῶν χειρουργικῶν ἐργαλείων ἐκθεσιν, τὴν προτηρηθῆσιν τῷ
συνεδρίῳ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἰαπωνικὰ τοιχογράφια. — Ἡ νεωτέτη τέσις ἐν τῷ ζητήματι
τῆς οἰκιακῆς διακοσμῆσεως ἐγκρατεῖται ἐν τῇ χρήσει τῶν ἰαπωνικῶν τοιχο-
γράφων. Ἐτινα ἔχουσιν ἐφ' ἑαυτῶν παραπλάσεις διὰ προϊόντος χάρτου.
Τὰ τοιχογράφια καὶτα, ὡς ἐκ τοῦ ἀπανηροῦ αὐτῶν, ἐχρησιμοποιοῦντο
μῖνον ἐν μεγάλοις οἰκοῖς ἤδη ὅμως ἤρξαντο νὰ καθιστῶνται γενικώτερα
καὶ μέγαρα βιομηχανικὰ ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐργαστήσια κατασκευάζουσιν
αὐτὰ εἰδικῶς διὰ τὴν Ἀγγλίαν, Ἀμερικὴν καὶ τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀγο-
ράς. Τὰ σχεδιασμάτα ὅμως τῶν τοιχογράφων τούτων δὲν εἶναι ἐπιχώ-
ρια, καθόσον οἱ Ἰάπωνες, ἐδανείσθησαν ἕνια τῶν ὠραιότερων ἐνετικῶν
ὀλλανδικῶν, γαλλικῶν καὶ ἀρχαίων ἀγγλικῶν τοιοῦτων. Ἐν ἐξακολου-
θήσει ὁ συρμὸς οὗτος οἱ καλλιτέχναι ζημιωθήσονται, διότι περιτταὶ
ὅ' ἀποβῶσι πλέον αἱ εἰκόνες ἐν τοῖς οἰκοῖς.

Τὰ χρώματα τῶν ἀνθέων. — Ἀνθοκόμος τις λέγει ὅτι ὁ νόμος,
ὅστις διευθύνει τὸν χρωματισμὸν τῶν ἀνθέων, καθίστησιν ἀδύνατον τὸ
ἰῶδες ροδόχρουν. Κατὰ τὸν νόμον τούτον τὰ τρία χρώματα ἐρυθρὸν, καυ-
νοῦν καὶ κίτρινον οὐδέποτε ἐμφανίζονται πάντα ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ εἶδει
ἀνθέων· δυνατὰ νὰ ὑπάρχωσιν ἄνθη τοῦ αὐτοῦ εἶδους φέροντα ὅμως δύο
τῶν ἀνωτέρω τριῶν χρωμάτων οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ τρίτον. Οὕτως ἔχομεν
τὸ ἐρυθρὸν καὶ τὸ κίτρινον ρόδον, οὐχὶ ὅμως καὶ καυνοῦν. Ταῦτὸν συμ-
βαίνει καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα εἶδη ἀνθέων.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐν τῇ δημοδιογραφίᾳ. — Ἡ «Ἡμερησία Ἐ-
φημερίς τῆς Βιρμιγγάμης» λέγεται ὅτι εἶναι ἡ πρώτη ἡμερησία ἐφημερίς
ἢ ἐκτυπωμένη, κοπτομένη καὶ πτυστομένη διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. Τὸ ρεύ-
μα προμηθεύει ἢ τῆς Βιρμιγγάμης ἐταιρία προμηθείας ἠλεκτρισμοῦ, ἢ
δὲ γινομένη οἰκονομία ἐγκρατεῖται ἐν τῷ εἶξῃ, ὅτι ἡ ἠλεκτρικὴ δύναμις χρη-
σιμοποιεῖται μόνον ὅταν ὑπάρχη ἀνάγκη αὐτῆς. Εἶναι ἐσφαλμένη ἡ γνώ-
μη ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς εἶναι «νέα δύναμις» ὁ ἠλεκτρισμὸς ἀπεδείχθη ὡς
οἰκονομικὴ μέθοδος διανομῆς δυνάμεως, ἀλλ' αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ἀπαιτεῖ
δυνάμειν τινα πρὸς παραγωγὴν αὐτοῦ.

Σεισμὸς, ἠλεκτρισμὸς καὶ βλάστησις. — Ὁ Γκιόραν συνέλεγεν
ἀφ' ἱκανοῦ πολλὰς παρατηρήσεις, ἐξ ὧν τεκμαίρεται ὅτι τὰ ἀποτελέ-
σματα τῶν σεισμικῶν δονήσεων ἐπὶ τῆς βλαστῆσεως ὑποβοηθοῦσι τὴν τα-
χυτέραν βλάστησιν τῶν σπόρων καὶ ταχυτέραν ἀνάπτυξιν τῶν νεαρῶν φυ-
τῶν, συνεπαγόμενα οὕτω αὐξῆσιν τῆς φυτείας. Κατ' αὐτὸν τὰ ἀποτε-
λέσματα ταῦτα ὀφείλονται, οὐχὶ εἰς ἄμεσον ἐπιρροὴν τῆς δονήσεως ἀλ-
λ' εἰς τρία δευτερεύοντα αἴτια, ἐν οἷς καὶ ἡ παραγωγὴ ἠλεκτρισμοῦ.

Σχετικῶς πρὸς τ' ἀνωτέρω ἀξιωθημέωτα φαίνονται καὶ πειράμα-
τά τινα τοῦ καθηγητοῦ Α. Ἀλδὴ περὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ
ἠλεκτρισμοῦ ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν φυτῶν. Ἐπὶ παρατηρήσεων γενο-
μένων κυρίως ἐπὶ τοῦ καπνοῦ (Nicotiana tabacum) ἐπὶ τῆς ζέας
(Zea mais), τῶν φαβῶν (Vicia faba) κλπ. οὗτος συμπεραίνει ὅτι
ἡ ἐπιρροὴ αὐτὴ εἶναι εὐεργετικὴ.

Περαιτέρω πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς τοῦ εἰσφύου
ἔχει παραπλήσιαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς βλαστῆσεως τῶν σπόρων.

Αἱ πεπτικαὶ τοῦ ἀνθρώπου δυνάμεις. — Ὁ ἀνθρώπινος στό-
μαχος θαυμασίας κέκτηται δυνάμεις ἐξοικειώσεως αὐτοῦ πρὸς τὰς περι-
στάσεις. Ὅτε ὁ ναυτικὸς Μπλάι καὶ οἱ ὕψ' αὐτῶν 18 ἄνδρες ἐξεβλήθησαν
τοῦ σκάφους Bounty διὰ λέμβου ὑπὸ τῶν στασιαστῶν, ἐπὶ 41 ἡμέρας
ἔζησαν τρώγοντες καθ' ἡμέραν ἕκαστος τὸ 1/25 λίτρας διπυρίτου καὶ πί-
νοντες 1/4 κοτύλης (pint) ὕδατος. Τῷ 1880 ὁ ἱατρὸς Τάννερ ἐξῆσε δι' ὕ-
δατος μόνον, καθὰ λέγεται, ἐπὶ 40 ἡμέρας παραπλήσια ὁ ἔπραξαν ὁ